

ΚΟΝ ΟΛΙ ΡΕΝ

ΑΞΙΟΤΙΜΕ ΚΕ ΕΠΙΤΡΟΠΕ

Ονομάζομαι Δημήτρης Φ.Γκελντής δικηγόρος από την Κατερίνη Ελλάδα και σας έχω απασχολήσει και παλαιότερα για υπόθεση μου στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, υπόθεση Αφών Φωκά κατά Τουρκίας.(αρ.31206/02).

Αφορμή για την επιστολή μου σήμερα πήρα από την απάντηση με αριθμό (E-4453/06EL)πού στείλατε σε ερώτηση με αριθμό E-4452/06 του ευρωβουλευτή κου Παπαδημούλη που δημοσιεύθηκε στις Ελληνικές εφημερίδες.

Η ερώτηση του κου Παπαδημούλη είχε ως θέμα: Νόμος περί τίτλων ιδιοκτησίας και κληρονομικά δικαιώματα μειονοτήτων στην Τουρκία.(αφορά τον τουρκικό νόμο 5444/06).

Στην απάντηση σας αναφέρεται «Η αρχή της αμοιβαιότητας για την απόκτηση ακινήτων που περιλαμβάνεται στο νόμο 5444 σημαίνει ότι οι αλλοδαποί πολίτες δύναται να κληρονομήσουν ή να αγοράσουν ακίνητη περιουσία εφόσον η χώρα καταγωγής τους επιτρέπει στους Τούρκους πολίτες να πράξουν το ίδιο. Εξάλλου, οι διατάξεις περί αμοιβαιότητας αφορούν αλλοδαπούς και όχι Τούρκους πολίτες και δεν εστιάζονται στις μειονότητες. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η αμοιβαιότητα δεν συνιστά διάκριση καθώς έχει ως επακόλουθο την ίση μεταχείριση σε παρόμοιες καταστάσεις.».

Θεωρώντας δικαιολογημένη την αντίδραση του ευρωβουλευτή κ. Παπαδημούλη στην απάντηση Σας θα ήθελα να σας μεταφέρω την ταπεινή μου άποψη στο θέμα αυτό.

Ο τουρκικός νόμος 5444/2006 υπολείπεται των ευρωπαϊκών προδιαγραφών σχετικά με την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του δικαιώματος του σεβασμού της περιουσίας «φωτογραφίζοντας» τις μειονότητες.

Είναι γνωστό ότι η απόκτηση κυριότητας ακινήτου γίνεται κυρίως με δύο τρόπους 1) με αγορά 2) Με κληρονομική διαδοχή.

1) Κτήση κυριότητας με αγορά: «Η αμοιβαιότητα αποτελεί αναγκαία αλλά όχι ικανή συνθήκη για τους αλλοδαπούς προκειμένου να αγοράσουν ακίνητη περιουσία στην Τουρκία .Στους αλλοδαπούς επιτρέπετε να αγοράσουν ακίνητη περιουσία στην Τουρκία εφόσον η χώρα καταγωγής τους παρέχει στους Τούρκους πολίτες τις ίδιες δυνατότητες.»απάντηση του κου Rehn E.2511/06EL .

Πράγματι σε σχέση με την απόκτηση ακινήτου με αγορά θα μπορούσε να ληφθεί η αρχή της αμοιβαιότητας.

Παράλληλα θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη και μία άλλη βασική αρχή του διεθνούς δικαίου η «pacta sunt servanta» η οποία θα πρέπει να γίνει σεβαστή από την Τουρκία αφού έχει υπογράψει στην Ρώμη την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

2) Απόκτηση κυριότητας ακινήτου με κληρονομική διαδοχή:

Για την απόκτηση ακινήτου με κληρονομική διαδοχή τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. Δεν εφαρμόζεται η αρχή της αμοιβαιότητας αλλά οι Ευρωπαϊκές συμβάσεις. Η Τουρκία αλλά και καμία χώρα δεν μπορεί να βάλλει περιορισμούς ή αποκλεισμούς σε αλλοδαπό και δεν λαμβάνεται υπόψη το αν η χώρα καταγωγής του έχει επιβάλλει περιορισμούς ή αποκλεισμούς στην κτήση κυριότητας με κληρονομική διαδοχή.

Στον νόμο 5444 αναφέρεται: "Οι υπήκοοι ξένων χωρών, χώρες που η Τουρκική Δημοκρατία έχει συμβληθεί αμοιβαία, μπορούν να κληροδοτήσουν ακίνητα στα οποία δεν ισχύουν οι περιορισμοί της πρώτης παραγράφου. Οι υπήκοοι ξένων χωρών, χώρες που η Τουρκική Δημοκρατία δεν έχει συμβληθεί αμοιβαία τα ακίνητα και τα δικαιώματα που θα αποκτήσουν από κληρονομιά, μετά από τις πράξεις μεταβιβάσεις υπόκεινται σε αυτόματη εκκαθάριση".

Η Τουρκία δεν μπορεί να επικαλεστεί την αρχή της αμοιβαιότητας σε απόκτηση ακινήτου που είναι προϊόν κληρονομιάς ούτε φυσικά στο δικαίωμα σεβασμού της παρουσίας.

ΓΙΑΤΙ :Υπάρχει παραβίαση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου που αναφέρεται στην περί προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών σύμβαση **που η Τουρκία προσυπέγραψε την 04-11-1950 και η οποία επεκυρώθη ακολούθως δημοσιεύθηκε στο φύλλο της 10-03-1954 Εφημερίδας της Τουρκικής Κυβέρνησης.**

Η αρχή της αμοιβαιότητας δεν αναφέρεται ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ούτε και στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο που αφορά την σύμβαση περί προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Με την αναφορά στην αρχή της αμοιβαιότητας δημιουργείται νομικό πλάσμα ανταποδοτικής δικαιοσύνης κατά παράβαση των Ευρωπαϊκών Συμβάσεων.

Εάν δε εξετασθεί ο νόμος υπ. αριθμό/.5444 από την άποψη της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, σε σύγκριση με την διάταξη του Πρώτου Άρθρου (1) της ως άνω σύμβασης την οποία μεταξύ των άλλων κρατών προσυπέγραψε και η Τουρκία στην Ρώμη την 4.11.1950 και η οποία επικυρώθηκε και δημοσιεύθηκε την 10-03-1954 στην Εφημερίδα της Τουρκικής Κυβέρνησης και την έχουν επικυρώσει όλα τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει ως εξής:

"Τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν εις όλα τα εξαρτώμενα εκ της δικαιοδοσίας των πρόσωπα τα καθοριζόμενα εις το πρώτον μέρος της παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα και ελευθερίας".

Ομοίως και κατ' ακολουθία αυτού η διάταξη του υπ'αριθμ.1^{ου} Άρθρου του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών που φέρει την επιτιτλίδα περί Προστασίας της Περιουσίας έχει ως ακολούθως:

"Παν φυσικό ή νομικό πρόσωπο δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθεί της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους, υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου, όρους."

Αι προαναφερόμενοι διατάξεις δεν θίγωσι το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχύει Νόμους, ους ήθελε κρίνει αναγκαίον, προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιο συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων."

Εάν συνεκτιμηθούν, το νομικό καθεστώς που καθιερώνεται στην Τουρκία με τον νόμο 5444 με τας ανωτέρω διατάξεις της εν λόγω Σύμβασης, τότε είναι περιττή η οποιαδήποτε άλλη περιγραφή περί της κατάφωρης παραβίασης εκ μέρους της Τουρκίας, της αρχής της "απαγορεύσεως των διακρίσεων" η οποία εμπίπτει στην διάταξη του 14ου άρθρου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.(δικαίωμα σεβασμού της περιουσίας).

Διότι κατ' εφαρμογή του νόμο 5444 ο υπήκοος ξένης χώρα που η Τουρκική Δημοκρατία δεν έχει συμβληθεί αμοιβαία έχει κληρονομικό δικαίωμα αλλά μετά από τις πράξεις μεταβίβασης υπόκεινται τα ακίνητα σε αυτόματη εκκαθάριση, κατάσχονται δηλαδή από το Τουρκικό Κράτος και το Υπουργείο Οικονομικών

καταβάλλει στους δικαιούχους αποζημιώσεις πολύ χαμηλές σε σχέση με τις πραγματικές αξίες των ακινήτων.

. Μπορεί βέβαια ο τουρκικός νόμος 5444/06 να μην προχωρά σε ευθεία διάκριση κατά των μειονοτήτων αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν «φωτογραφίζονται» οι μειονότητες εις βάρος των οποίων γίνονται διακρίσεις και είναι οι Έλληνες, οι Αρμένιοι και Εβραίοι δηλαδή υπάρχει συμπτωματικά και θρησκευτική διάκριση.

ΕΠΟΜΕΝΑ:

-Καμία χώρα δεν μπορεί να επιβάλλει περιορισμούς στην κτήση κυριότητας με κληρονομική διαδοχή αλλά και στο δικαίωμα σεβασμού της περιουσίας.

-Είναι ανθρώπινα δικαιώματα που προστατεύονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου που αναφέρεται στις Θεμελιώδεις Ελευθερίες σύμβαση που η ίδια Τουρκία προσυπέγραψε στην Ρώμη.

- Καμία αρχή της αμοιβαιότητας δεν μπορεί να είναι υπερκείμενη των ευρωπαϊκών συμβάσεων που προστατεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα

- Μόλις πρόσφατα 9-1-2007 το ΕΔΑΔ εξέδωσε απόφαση σταθμό για το θέμα των περιουσιών των ελληνικών ιδρυμάτων(βακούφια) στην Πόλη Δικαιώνοντας την Μεγάλη του Γένους Σχολή καλεί την Τουρκία να αποδώσει το ακίνητο που «παράνομα»πλέον είχε δημεύσει από το 1974.

-Στην απόφαση του ΕΔΑΔ δεν γίνεται καμία αναφορά σε αρχή αμοιβαιότητας παρά μόνο στις ευρωπαϊκές συμβάσεις προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σεβασμού της περιουσίας αποδεικνύοντας το βάσιμο των ισχυρισμών μου .

Συμπερασματικά ο νόμος 5444/06 της Τουρκίας υπολείπεται κατά πολύ των Ευρωπαϊκών δεδομένων.

Με απεριόριστη εκτίμηση
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Φ. ΓΚΕΛΝΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ